

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XII

a. En zij kwamen naar het land Kanaän

De vader van Abram kwam bij zijn tocht naar Kanaän niet verder dan tot Haran omdat Zidon:

(Gen 10:15): צידן Zidon **154**

- oftewel de eerstgeborene van Kanaän (= > 11e hfdst) in de weg lag:

(Gen 11:31): ארצה כנען **naar** het land Kanaän 486

(Gen 11:31): עד חרן **tot** Haran 332

— -
154

Door met God te wandelen kwam Abram wel voorbij die "engel met het kerende zwaard voor de boom des levens":

(Gen 12:5): ויבאו ארצה כנען
en zij kwamen in het land Kanaän 511

(Gen 11:31): ויבאו עד חרן
en zij kwamen tot Haran 357

— -

(Gen 10:15): צידן
Zidon **154**

- Abram voorbij Zidon naar het land Kanaän

(Gen 11:31): (Terah): *om naar het land Kanaän te gaan en zij kwamen tot Haran*

(Gen 12:5): (Abram): *om naar het land Kanaän te gaan en zij kwamen in het land Kanaän*

Daarmee was Abram de eerste "Hebreeër" = "een mens van de andere zijde" overeenkomstig de betekenis van het woord:

עבר - Heber stamvader der Hebreeërs
- avar naar de andere zijde gaan, oversteken

De benaming "Hebreeërs" zou dan ook op zijn nakomelingen overgaan, alhoewel vele volkeren meer uit Heber zijn voortgekomen. Abram stak overeenkomstig het getal acht = "het getal van de andere zijde" over naar de andere zijde:

(Gen 12:1): לך לך **100**
(Jahwe tot Abram): ga voor jou (of: ga beslist!)

(Gen 12:4): כאשר דבר אליו יהוה **800**
(en ging Abram) zoals sprak tot hem Jahwe

b. Tot de plaats Sjichem

Het overschrijden van de grens naar het land Kanaän getuigt van een zekere geestrijkeheid en is toch slechts een opstap naar volle geestelijke wasdom. Nieuwe barricades wachten, welke alleen in toenemende godsvertrouwen en inzicht overwonnen kunnen worden. Aldus doortrekt Abram het land Kanaän om al snel op de extreem materialistische leefwijze = 2 x 2 x ... van de Kanaänieten te stuiten (Gen 12:6):

en doortrok Abram het land **totaan de plaats Sjichem** ... want de Kanaäniet (was) toen in het land

(Gen 12:6): והכנעני אז בארץ 512 = **2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2**
 want de Kanaäniet
 toen in het land

De voortijdige inpalmers van het land van belofte hielden er een zeer ongeestelijke leefwijze op na (=> 10e hfdst) op welke ook Jakob bij zijn terugkeer uit Padan Aram zou stuiten (=> 33e hfdst). Kanaän = 190 symboliseert het eenheidszijn ten opzichte van de wereld Egypte = 380 = 2 x 190 (=> 1e hfdst) en het "grenzeloze dualisme" van de Kanaäniet = 2 x 2 x 2 ... symboliseert derhalve Abrams ontgoocheling en die van Jakob later bij binnenkomst "van het beloofde land" (=> 33e hfdst). Zo stuitte Abram verder op dezelfde geest als welke hij en zijn vader waren ontvlucht (=> 11e hfdst):

(Gen 12:6): עד מקום שכם 620
 tot de plaats Sjichem

(Gen 11:2): שנער 620
 Sjinear

Kanaän was nog deel van het "eenheidsrijk Nimrod" (=> 14e hfdst)

Aldus kwam hij niet verder dan "de eik van More":

(Gen 12:6): מורה (More) - weerspanning zijnde (van מרה), terreur, boogschutter

(Gen 10:8): נמרד (Nimrod) - weerspanning zijn (נ met nifvorm)

- om daar zijn reizen halverwege = 824 : 2 = 412 te beëindigen:

(Gen 12:6): ויעבר אברם בארץ 824 = **2 x 412**
 en doortrok Abram het land

(Gen 12:6): עד אלון מורה 412
 tot de eik More

De reden van Abrams vrees om verder te trekken was dezelfde als van zijn vrees tijdens zijn tocht naar Egypte:

(Gen 12:6): מקום שכם 546 = **3 x 182**
 de plaats Sjichem

(Gen 12:12): והרגו אתי ואתך יחיו 1092 = **6 x 182**
 en zij zullen vermoorden mij en jou
 (Sarai) zullen ze laten leven
 - Sjichem betrokken op Abram
 en op Sarai = 2 x 546

(Gen 12:14): כי יפה הוא מאד 182
 want mooi zij zeer
 - Sjichem en vrouwen (=> 34e hfdst)

Overeenkomstig het volgende vers moest dan de Almachtige hem er opnieuw van overtuigen dat hem en zijn nazaad het land gegeven zal worden (Gen 12:7):

en verscheen Jahwe aan Abram en sprak: aan jouw zaad zal ik geven dit land

Abram trekt dan wel verder maar zou eerst na nieuwe ervaringen de Kanaäniet kunnen weerstaan (=> 13e hfdst). Tot dan heerste geestelijke stilstand oftewel achteruitgang tot een hongersnood of schijnbare hongersnood hem algeheel deed afbuigen:

(Gen 12:6): ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם 1444
 en doortrok Abram het land tot de plaats Sichem

(Gen 12:10): ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה 1444
 en er was hongersnood in het land en daalde af
 Abram naar Egypte

Een "hongersnood" namelijk kan voor nog onvoldoende sterk in het geloof staanden erger lijken dan hij is, als ook Jitzak zich er onterecht blind op zou staren (=> 26e hfdst).

c. Tussen ha' Ai en Bethel en de keuze van Lot

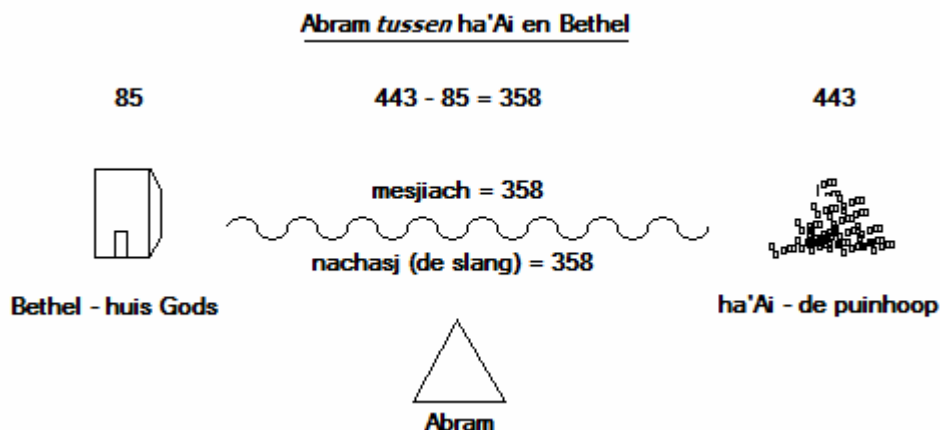
Over Abraham wordt veelal alleen gesproken als over een van begin af aan bijna volmaakt gelovige. Echter was reeds volgens de letterlijke thoratekst "Abram niet meteen de Abraham" en werd hij volgens een wat precieser gelezen thoratekst ook nooit de Abraham als algemeen voorgesteld (=> 25e hfdst). Want de thora laat zien hoe een mens van nog gedeeltelijk het doen en denken van "Babyloneërs" een lange weg af te leggen had om tot reële godskennis te komen. De geestelijke weg "uit Ur der Chaldeeën totaan het aan de basis van Israël liggende godsbegrip" was een lange en Abram heeft die in zijn geheel af moeten leggen en heeft die als grondlegger van het godsvolk afgelegd. Het idee van "omkeren en meteen een ander mens zijn" = het idee van "wedergeboorte" behoort tot de sprookjes van zieltjeswinnaars, want eerst het bedacht zijn op de leiding Gods en het overdenken van deze ten aanzien van alle op de weg des levens opdoemde gebeurtenissen en verwickelingen doet met de tijd tot geestelijke wasdom komen.

Als Abram dan ook verder trekt slaat hij zijn tent op met Bethel aan de westzijde en Ha' Ai aan de oostzijde (Gen 12:8). Bethel betekent "huis Gods" en ha' Ai betekent "de puinhoop" en zo zweeft Abram ook qua getalwaarde **tussen** het "gezalfd zijn" = *mesjiach* = 358 van het godshuis Bethel en de "slang" = 358 van het "naakt zijn" = het "ontledigd zijn van waarden" (=> 3e hfdst) = "de puinhoop" van ha' Ai. Want qua getalwaarde bevindt zich **tussen** Bethel en ha' Ai het "gebied 358":

(Gen 12:8):	בית אל	- Bethel	443
(Gen 12:8):	העי	- ha' Ai	85

			358 =>
	משיח	- mesjiach (gezalfd)	358
	נחש	- nachasj (slang)	358

Volgens de thora was derhalve Abrams keuze geenszins een reeds beklonken zaak met zijn gaan over de grens naar het land Kanaän, maar deed zij zich telkenmale opnieuw voor als die tussen het tot een puinhoop maken van zijn leven of het wonen in het huis Gods. Want de Almachtige stelt zijn invloed en die van de tegenstander op gelijke helften = fifty-fifty, opdat door het *kunnen* kiezen mens zijn gezindheid duidelijk zal worden (=> 3e hfdst). Aldus spanden deze twee uitersten ook voor Abram een zowel door de geest van het gezalfd *mesjiach* als door de geest van de tegenstander *nachasj* doortrokken leefgebied op:

Alhoewel in telkens hogere fase stond Abram telkens opnieuw voor de keuze van zijn broeder Nahor welke "de halve weg gegaan was" (=> 11e hfdst):

בית אל	Bethel	443	} => middenwaarde:	264
העי	ha' Ai	85		
נחור	Nahor (Gen 11:27)			264

Abrams "afdalen naar Egypte" (Gen 12:10) maakt dan ook duidelijk dat hij nog niet enkel "in het huis Gods vertoefde" (=> onder). Na zijn terugkeer tussen Bethel en ha' Ai (Gen 13:3) echter maakt de strijd tussen de herders van Lot en zijn herders duidelijk dat Abram in geestelijke ontwikkeling had toegenomen (Gen 13:6):

en niet kon dragen hen het land om te wonen tezamen want was hun bezit (רכוש) veel/belangrijk/gewichtig en niet konden zij wonen tezamen

De strijd en de keuze van Lot vervolgens voor "rechts of links" (Gen 13:9) heeft namelijk alles te maken met het "Bethel aan de westzijde en Ha' Ai aan de oostzijde" en wordt daarom in dit geschrift in dit hoofdstuk behandeld. Als gezegd getuigt de botsing tussen Lot en Abram van de toegenomen geestesrijkdom van de laatste. Want de gezien zijn gehele geschiedenis hebzuchtige Lot kon voor hun verblijf in Egypte nog goed met Abram uitkomen, maar kreeg moeite met een daarna zich toenemend in andere richting ontwikkelende zakenpartner. Want de strijd ging niet om "vee" = מקנה maar ging getuige het woord רכוש in het boven geciteerde vers om "bezit":

(Gen 13:7): מקנה - bezit (van קנה = kopen, verwerven), vee - **hier niet gebruikt**

(Gen 13:6): רכוש - bezit (van רכש = verwerven) - **hier gebruikt**

het eerste woord voor "bezit" is ook het woord voor "vee" omdat het meeste bezit in die tijd uit vee bestond

Het "land kon de bezitsdrang van Lot niet dragen" oftewel de steeds meer in de geest van het land van belofte levende Abram "kon niet langer met de bezitsdrang van Lot meedoen". Lots expansiedrift bedreigde echter ook het land Kanaän als de aan Abrams nakomelingen beloofde erfenis en betrof daarmee *het nazaad* van Abram en Lot (=> 13e hfdst):

(Gen 13:6): כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו 1681 = **41 x 41**
want was hun bezit veel/gewichtig en niet
vermochten zij om te wonen tezamen

- "moederschap" (אם) = **41** contra "moederschap" (אב) = **41**

De strijd ging derhalve van Lot uit en ademde derhalve de geest van godsdienstige maar niet godvruchtige mensen. Want als de achterblijvers Nahor en Milka (=> 11e hfdst) compenseerde ook Lot zijn niet loslaten van materiële voordelen met overdreven vroomheid. Anders gezegd groeide hij anders dan Abram niet van de geest van het land Sinear weg maar keerde hij er langzaam naar terug (=> 19e hfdst). Een van de kenmerken van de overdreven maar niet God toegewijde godsdienst als van Nimrod is steeds een demoniseren van de ware erfgenaam en een zichzelf tot erfgenaam van de belofte verheffen (=> 16e t/m 25e hfdst) en zo ook hier. Want wanneer één ruzie maakt hoeven niet altijd twee ruzie te maken:

konflikten zoals arbeidskonflikten en oorlogen en conflicten tussen burens worden vaak en zo vaak ook voor gerechtshoven en in media bijvoorbeeld als strijd tussen twee partijen beschouwd. Deze benaderingswijze behoort tot de gemakzucht van werelds ingestelde mensen, waar strijd niet altijd van twee partijen maar menigmaal van één partij uitgaat

De strijd ging alleen van Lot uit en daarom worden in het 7e vers qua getalwaarde de herders van beiden ook weergegeven zoals Lot ze zag (Gen 13:7):

en er was strijd tussen de herders van het vee van Abram en tussen de herders van het vee van Lot

(Gen 13:7): רעי מקנה אברם 718 = 2 x 359
herders van het vee van Abram

- 2 x de satan (שטן) = 359 met de herders van Abram in de ogen van Lot

(Gen 13:7): רעי מקנה לוט 520 = 2 x 260
herders van het vee van Lot

- 2 x Jahwe (יהוה) = 26 in het groot = 260 met de herders van Lot in de ogen van Lot

Vanuit hebzucht echter zouden Lot en zijn vrouw tot dezelfde beslissing komen als waar-
toe later de in kern reeds tot afvalligheid neigende stammen Ruben en Gad zouden ko-
men (Num 32:5). Want als Abram voorstelt om uit elkaar te gaan en hij tot Lot zegt (Gen
13:9):

*wanneer (jij gaat) naar links dan ga ik naar rechts en wanneer naar rechts dan ga
ik naar links*

- lag niet in zijn bedoeling dat Lot Kanaän zou verlaten. Immers kon het land nauwelijks
te klein zijn voor beiden en zou ook Abram bij een andere keuze van Lot Kanaän niet
verlaten hebben. Als zo vaak echter lag in niet zo bedoelde woorden een van hoger hand
bedoelde keuze en wel in dit geval voor de puin hoop ha' Ai *ter rechter zijde* of voor het
godshuis Bethel *ter linker zijde*:

*wanneer naar links dan ga ik naar rechts en wanneer naar rechts dan ga ik
naar links*

En op die van hogerhand bedoelde keuze geeft Lot zich meteen in zulk een mate aan
hebzucht over dat hij niet alleen voor richting de puin hoop ha' Ai aan de oostkant:

(Gen 13:9): ואימנה 112
dan zal ik naar rechts gaan

- maar meteen voor de gehele aan de kant van ha' Ai liggende Jordaanvallei kiest:

(Gen 13:12): ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם 1120 - 112 in het groot
en Lot woonde in de steden van de omge-
ving en hij tentte tot Sodom

Lots verkeerde godsdienstigheid draaide hem daarbij een rad voor de ogen:

יהוה אלהים - Jahwe de Eeuwige 112

- Lots idee dat zijn "naar rechts gaan vanuit hebzucht" = 112 toch een
keuze voor het geestelijk juiste = 112 is

Hij kiest voor de rechter zijde:

als steeds wordt over dynastieën en volkeren gesproken

- welke uitgaande van hun terugkeer uit Egypte identiek aan de oostkant is:

ook overeenkomstig Ez 47:2 en 1 Kon 7:39 is "rechts" identiek aan "het oosten". Waarschijnlijk ging
men ter vaststelling van links en rechts uit van een zien in noordelijke richting

Voor Abram bleef daarmee de linker zijde over met een "meerwaarde":

(Gen 13:9):	השמאל	- de linker zijde	376
(Gen 13:9):	הימין	- de rechter zijde	115
			261

- gelijk aan de getalwaarde van "de hem verschenene":

(Gen 12:7):	הנראה	- de verschenene	261
-------------	-------	------------------	------------

Voor hem bestond de meerwaarde uit de geest van de hem Verschenene toen hij niet verder kon reizen (=> boven). Tussen Bethel en ha'Ai koos Abram voor het *mesjach* Bethel en koos Lot voor het *nachasj* tot zelfs voorbij ha'Ai door "het dubbele te pakken":

(Gen 13:9):	הימין de rechter zijde	115
(Gen 13:12):	ויאהל עד סדום en hij tentte tot Sodom	230 = 2 x 115

Door dat begerige kiezen voor bezit echter woonde Lot anders dan Abram (Gen 13:12) niet meer in het land Kanaän. Qua getalwaarde won hij er 44 bij en verloor hij de 45 van het mens zijn *adam* = 45 oftewel schoot hij met die getalwaarde van ook zijn naam *Lot* = 45 er zijn eigen waarde bij in:

(Gen 13:12):	בערי הככר in de steden van de omgeving (van Sodom)	527
(Gen 13:12):	בארץ כנען (niet meer) in het land Kanaän	483
		44 = winwaarde
(Gen 13:12):	לוט Lot	45 = verlieswaarde

Het saldo is een negatieve één van 44 - 45 = -1 en dus schoot Lot het meegaan van de Alenige er bij in. Zijn mens zijn naar de gelijkenis Gods = 45 wisselde hij voor het voordeel:

Sodom en Gomorra en de omgeving waren rijk door de zoutwinning en daarom aantrekkelijk als afzetgebied (=> 19e hfdst)

- en de slechtheid van de bewoners van Sodom in:

(Gen 13:12):	לוט Lot	45
(Gen 13:13):	רעים וחטאים ליהוה boos en zondig voor Jahwe (waren de Sodomieten)	450
(Gen 13:13):	מאד zeer	45

Waar Abram van de wereld Egypte terug naar de eenheid Gods gegaan was:

מצרים	- Mizraiem (Egypte)	380	= 2 x 190	} 2 => 1
כנען	- Kanaän	190	= 1 x 190	

- ging Lot van de eenheid Gods terug naar het wereldse:

(Gen 13:12):	בארץ כנען in het land Kanaän	483 = 1 x 483	} 1 => 2
(Gen 13:13):	ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד en de mensen van Sodom bozen en zondigen voor Jahwe zeer	966 = 2 x 483	

Zo zeer hingen hij en zijn vrouw aan het materiële voordeel dat zelfs tijdens de zondvloed over Sodom zij nog deze niet los konden laten. Lot koos voor een toevluchtsoord in het zoutwinningsgebied met alle gevolgen van dien (=> 19e hfdst) en Lots vrouw zag naar het voordeel van het zout om en werd dienovereenkomstig "tot een zoutzuil":

(Gen 13:9):	הימין de rechter zijde (waarvoor Lot koos)	115
- Lot en zijn vrouw kiezen voor de rechter zijde = 2 x 115		
(Gen 13:12):	ויאהל עד סדם en hij tentte tot Sodom	230 = 2 x 115
(Gen 19:26):	נציב מלח zoutzuil	230 = 2 x 115

Door zout waren Sodom en Ghomorra rijk geworden en overeenkomstig de gelijke getalwaarde van het woord voor "zout" en het woord voor "zondvloed":

מלח	zout	78
מבול	zondvloed	78

- gingen beide steden in de zondvloed tenonder.

d. Sarai en de farao

Aldus bracht de reis naar Egypte scheiding van geest, terwijl voordien Abram nog met de Lot van een weinig eenduidige instelling gemene zaak kon maken. Met andere woorden was voor die reis Lots wijze van doen en denken ook hem nog enigszins eigen, waarom hij te weinig geesteskracht had om de Kanaäniet te kunnen weerstaan (=> boven). Daarom trok hij "steeds verder naar het zuiden" (Gen 11:9) en daarmee overeenkomstig de symboliek in de thora van het land Mizraïem = Egypte weer in de richting van een werelds doen en denken. Naar Egypte met de dubbele getalwaarde 380 als die van het land Kanaän = 190 ging hij omdat zwaar was de hongersnood in het land Kanaän. Echter geeft de getalwaarde van het deel over de hongersnood het wezen van die "hongersnood" (=> boven) aan:

(Gen 12:10):	הרעב בארץ de hongersnood in het land	570 =>
	מצרים = Mizraïem = Egypte	380 - de geest van Egypte ook "in het land" (= Kanaän)
	כנען = Kanaän	190
		570

Want de in de thora met het land Egypte = 2 x 190 versymboliseerde werelds dualistisch materiële instelling = 2 heerste ook in het land van het eenheidszijn Gods = Kanaän = 1 x 190:

(Gen 12:6):	והכנעני אז בארץ want de Kanaäniet toen in het land	512 = 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2
-------------	--	--

Zij heerste "zwaar" in de vorm van het gebrek aan godsvrees van de Kanaäniet (=> 10e hfdst):

(Gen 12:12): כבד zwaar, belangrijk, gewichtig **26** - de hongersnood "was zwaar"
יהוה Jahwe **26**

En daarom geeft het als volgt gelezen 10e vers:

---- 596 ---- ----- 596 -----
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ

en er was honger in het land = 596 en daalde af Abram naar Egypte om te verwijlen daar want de honger was het gevolg van gebrek aan godsvrees in het land = 596

- aan dat honger vaak het gevolg is van oorlogen en mismanagement. Tegen de reeds met de godskennis van zijn vader opgevoede zoon van Abraham *Jitzak* zou God bij een hongersnood in diens tijd zeggen om in het land te blijven (=> 26e hfdst). De chaldeeër Abram echter moest nog aan den lijve ervaren dat niet in de wereld men zijn heil moet zoeken. Ook moest hij nog leren om op God te vertrouwen in plaats van bijvoorbeeld zich vanwege zijn vrouw Sarai in de problemen te zien komen:

Veel onheil heeft "angst als brandpunt". Angst trekt aan wat gevreesd wordt en zwakte lokt het uitbuiten uit. Vluchten doet achtervolgen en vrees doet bijvoorbeeld afstaan, terwijl vaak buiten dat geen reële aanleiding tot angst bestaat:

begin:	(Gen 12:11): כאשר הקריב לבוא מצרימה als hij dichtbij was om te komen in Egypte	1262 = 2 x 631
angst:	(Gen 12:12): והרגו אתי en zij zullen ombrengen mij	631
einde:	(Gen 12:19): ועתה הנה אשתך en nu zie jouw vrouw (is ze)	1262 = 2 x 631

Abram had zichzelf in de problemen gebracht door *bijvoorbaat* Sarai op te geven:

(Gen 12:13): ויאמר יצחק למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך zeg toch mijn zuster jij opdat het goed ga mij omwille van jou en zal leven mijn ziel met het oog op jou	2637 = 3 x 879
(Gen 12:15): ויהללו אתה אל פרעה en zij prezen haar bij de farao	879

De geschiedenis van Sarai bij de farao was het gevolg oftewel een faktor 879 van Abrams voorstel aan Sarai om zich als zijn zuster voor te doen. Daarmee kwam de farao "als derde partij" = 3 x 879 in beeld. Wanneer Abram Sarai als zijn vrouw gepresenteerd had, zouden de vorsten van de farao haar niet bij de farao aanbevolen hebben.

Want vlak voor aankomst in Egypte komt in hem het gevoel van onbeschermd te zijn op en wel overeenkomstig de getalwaarden "op ongeveer gelijke hoogte" als *bij hun weggaan* uit wereldds doen en denken:

(Gen 12:5): ויצאו ללכת ארצה כנען en zij trokken weg om te gaan naar het land Kanaän	1079
(Gen 12:12): והיה כי יראו אתך המצרים en het zal zijn als zien jou de Egyptenaren	1079

Met andere woorden was zijn gevoel van onbeschermd te zijn gevolg van het weer weggaan uit het land Kanaän en wat weer het gevolg was van het "zich nog half tussen Bethel en ha'AI" bevinden:

(Gen 12:8): מקדם לבית אל **657**
ten oosten van Bethel

(Gen 12:14): כבוא אברם מצרימה **657**
als aankwam Abram in Egypte

Aldus zet Abram bijvoorbeeld Sarai en daarmee ook haar moederschap op het spel:

(Gen 12:12): אחתי את **820 = 20 x 41**
(zeg toch) mijn zuster jij

- het moederschap (אם) = 41 van Sarai "halverwege de woestijn Egypte" = 40 (= > 7e hfdst) = 20

- maar wat niet zo verkeerd is als mag lijken. Want Sarai was "onvruchtbaar" en niet moet hij reeds geweten hebben dat ook fysiek door Sarai hij tot een groot godsvolk zou worden. Zo wil later ook Sarai zelf middels het baren van Hagar tot nageslacht komen (Gen 16:2) en liggen voor het nog weinig geestelijk gevormde echtpaar ogenschijnlijk vele wegen tot verwerkelijking van het beloofde land open. Aldus lijkt ook die vervulling voor Abram een egyptisch voorspel tot vergaren van macht en middelen te krijgen wanneer de farao Abram rijkelijk vanwege Sarai beloont. Dat begint met de "gelijke tegenwaarde" van "mijn zuster jij":

(Gen 12:12): אחתי את **820 = 20 x 41**
mijn zuster jij

(Gen 12:16): ויהי לו צאן ובקר וחמרים **820 = 20 x 41**
en werd hem kleinvee en runderen en ezels

- en groeit uit tot:

(Gen 12:16): צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחה ואתנת וגמלים **2665 = 65 x 41**
kleinvee en runderen en ezels en knechten en dienstmeisjes en ezinnen en kamelen

De "meerwaarde" van die egyptische beloningen ten opzichte van "mijn zuster jij" is $(65 \times 41) - (20 \times 41) = 45 \times 41$ als de "knechten en dienstmaagden en ezinnen en kamelen" erbij komen. Kamelen zijn evenals knechten "volbrengenden":

גמל - kameel, volbrengen (= > 24e hfdst)

- en het woord voor "ezinnen" is hetzelfde als de meervoudsvorm van het woord voor "loon" (אתנה). Aldus werd met zowel de "knechten en dienstmaagden" als met de "ezinnen en kamelen" het moederschap = 41 van het toekomstige volk van de mens naar Gods gelijkenis = 45 ingewisseld voor een "werelds volk van knechten en dienstmaagden". Voor Abram moet geleken hebben alsof de Almachtige nu bezig was om de belofte bij zijn uittocht uit Haran in vervulling te laten gaan. "Eindelijk zat de vaart er in", als gezien zijn leeftijd en de onvruchtbaarheid van zijn vrouw hem dat bepaald niet als "niet van hogerhand gegeven" voorgekomen zal zijn:

(Gen 12:4):	ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן en Abram een zoon van 75 jaar bij zijn weggaan uit Haran	2629
(Gen 12:16):	צאן - kleinvee	141
	בקר - runderen	302
	חמרים - ezels	298
	עבדים - knechten	126
	שפחה - diensmeisjes	788
	אתנת - ezelinnen	851
	גמלים - kamelen	123
		<hr/>
		2629

Immers zijn de wegen Gods niet te voorspellen en is verder voor een "beginneling op geestelijk gebied" moeilijk om tussen goddelijk en niet goddelijk te onderscheiden. Abram meende dan ook dat de gang van zaken ook voor Sarai de vervulling van de belofte in kon houden (Gen 12:13):

*(zeg toch dat je mijn zuster bent): opdat het mij goed moge gaan **omwille van jou** en moge leven mijn ziel **vanwege (met het oog op) jou***

In zijn redenatie zijn als voordelen opgesomd "het in leven blijven van Abram" en de "voorspoed van Abram" en beiden "ter vervulling van de belofte ook voor Sarai". Maar met dat laatste en enige voordeel voor Sarai kwam zij er nogal karig van af en de zin lijkt dan ook eerder een afdwingend element in te houden:

(Gen 12:3):	ואברכה מברכיך ומקללך אאר en ik zal zegenen de jou zegenenden en de jou vervloekenden zal ik vervloeken	954
(Gen 12:13):	וחיתה נפשי בגללך en zal leven mijn ziel vanwege jou	954

Als gezegd was de Abram van tijdens de reis naar Egypte nog niet de Abram van erna, waar getuige het "vanwege jou" de eerste nog niet geheel vrij van egoïstische trekken was:

(Gen 12:13):	בגללך - vanwege jou	85
(Gen 12:8):	העי - ha' Ai (de puinhoop)	85 - de verkeerde keuze (=> boven)

Zo ook betreft de eerste helft van het versdeel (Gen 12:13):

zeg toch mijn zuster jij opdat het goed moge gaan mij omwille van jou

- de twee personen "mij en jij" = 2 x 561 en is overeenkomstig de getalwaarde Abram in de tweede helft van het versdeel ondanks het "omwille van jou" alleen met zichzelf bezig = 1 x 561:

(Gen 12:13):	אמרי נא אחתי את zeg toch mijn zuster jij	1122 = 2 x 561
	למען ייטב לי בעבורך opdat het goed moge gaan mij omwille van jou	561 = 1 x 561

Abrams voorstel levert dan ook een alleen hem ten goede komend dubbel resultaat op:

- (Gen 12:13): בעבורך 300 = **1 x 300**
 omwille van jou
- (Gen 12:16): ולאברם היטיב בעבורה 600 = **2 x 300**
 en Abram deed hij goed omwille van haar

Anders dan ook dan dat er van **drie** voordelen sprake zou zijn, zou volgens hetzelfde gedeelte de echte Sarai = de toekomstige Sara = 505 er "**driemaal** bij teloor gegaan zijn":

- (Gen 12:4): למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך 1515 = **3 x 505**
 opdat het mij goed moge gaan omwille van jou
 en moge leven mijn ziel vanwege jou
- שרה - Sara **505**

En daarom "doet God de zaak keren" en brengt hij de "mijn zuster jij" tot de "Sarai" terug welke zij is:

(Gen 12:13): אחתי את
mijn zuster jij	820	}	1 => 3
(Gen 12:12): ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו
en zij zullen zeggen zijn vrouw deze en zullen
ombrengen mij en jou zullen ze laten leven	2460 = 3 x 820		
(Gen 12:18): ויאמר מה זאת עשית לי
en hij (de farao) sprak: wat deed je mij aan	1530 = 3 x 515	}	3 => 1
שרי
Sarai	515		

Want de zaak met de farao was geen goddelijke voorbestemming tot realiseren van de belofte maar was een gevolg van de "verkeerde derde keuze tussen Bethel en ha'Ai om naar het zuiden te reizen":

- (Gen 12:8): בית אל מים ודעי מקדם 808
 Bethel in het westen en ha'Ai in het oosten
- (Gen 12:9): ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה 707
 en reisde Abram een gaan en een reizen (= al reizend) naar het zuiden
- 1515 = 3 x 505**

Want er bestaat geen derde keuze zuidwaarts als tussenweg tussen Bethel in het westen en ha'Ai in het oosten en derhalve was Abram van een geestelijke instelling = 1 naar een wereldse instelling = 4 teruggekeerd:

(Gen 12:5): ויבאו ארצה כנען
en zij kwamen in het land Kanaän	511 = 1 x 511	}	- 1 => 4
(Gen 12:19): למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה
waarom zei je: mijn zuster zij en ik
nam haar mij tot vrouw!	2044 = 4 x 511		

Zo ook had hij alleen aan Sarais uiterlijk = het materiële deel = 4 = haar schoonheid en niet aan Sarais geestelijke deel = 1 gedacht als hij haar zich zijn zus liet noemen. Vanwege dat geestelijke deel = 1 x 164 echter waren de plagen over de farao gekomen. Deze strookte niet met zijn geest en instelling en daarom wilde hij dat Abram zijn vrouw terug nam:

(Gen 12:13): אחתי את **820 = (4 x 164) + (1 x 164)**
 (zeg toch): mijn zuster jij
- Sarais uiterlijke schoonheid = 4 x 164 en haar geestelijke kracht = 1 x 164

(Gen 12:19): קח וליך **164**
 neem (haar) en ga!
- vanwege Sarais geestelijke kracht = 1 x 164 moet Abram haar terugnemen

Abram had echter geleken alsof hij "nog steeds dezelfde was als bij aankomst in Kanaän". Want Bethel is de geestelijke **één** t.o.v. de wereldse **vier** ha' Ai en zo leek Bethel nog steeds het geestelijke één vijfde deel van zijn voorspoed in Egypte uit te maken:

(Gen 12:16): בית אל מים **533 = 1 x 533**
 Bethel ten westen

(Gen 12:16): צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים **2665 = 5 x 533**
 kleinvee en runderen en ezels en knechten en dienstmeisjes en ezelinnen en kamelen

Vanwege haar geestelijke kwaliteiten echter kon alleen het moederschap van Sarai en niet dat van anderen tot "goddelijk moederschap" worden. Zij was voorbestemd tot voortbrengen van het toekomstige godsvolk en door het afwijken werd dat goddelijk moederschap in gevaar gebracht:

aantal letters beschrijving van het afwijken Gen 12:9 t/m Gen 13:2: **615**

=> Jah (יה = Jahwe als in "hallelujah") = **15** x moederschap (אם) = **41 = 615**

De getalwaarde van het eerste vers geeft dan ook aan dat alles tussen het weggaan van tussen Bethel en ha' Ai en het terugkeren naar dezelfde plaats van generlei waarde was:

(Gen 12:9): ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה **707**
 en reisde Abram een gaan en een reizen zuidwaarts

- sabbat = 7 => niets = 0 => sabbat = 7 (=> onder: de 767)

Aldus ging wel Abram maar niet de Almachtige met de gang van zaken accoord en sloeg hij de farao met grote plagen:

(Gen 12:16): נגעים גדלים **260** - en Jahwe (יהוה) = **26**
 met grote plagen

En dat was geen onrechtvaardigheid Gods maar was als gezegd een zuiver causaal gevolg van de omgang van ongeestelijke mensen met geestelijke mensen. Want Sarai was wel zeer schoon van uiterlijk, maar in een land als Egypte met vele mooie vrouwen viel Sarai eerst vanwege haar ook geestelijke uitstraling als "zeer schoon" (Gen 12:14) op. De combinatie van een levendige geest met een mooi uiterlijk leidt eerst tot bijzondere schoonheid:

(Gen 12:14): כי יפה הוא מאד **182 = 7 x 26**
 want mooi (was) zij zeer

- de sabbatsmens = 7 x Jahwe (יהוה) = 26

מאד **45** - **de mens adam = 45 naar de gelijkenis Gods**
 zeer

Door de gestrijktheid van Sarai kwam in dit geval de godsman Abram op juiste wegen terug. Maar ook God beschermt de nog onwetende maar wel oprecht strevende:

(Gen 12:15): בית פרעה
het huis van de farao (door Abram
in de problemen gebracht)

767

de getalwaarde 767 geeft hier het
weggaan van en terugkeren tot de
dag van de sabbat weer (=> boven:
de 707)

(Gen 12:20): וישלחו אתו
en zij lieten gaan hem

767

- terwijl ook overeenkomstig de "tien plagen van Egypte" het volharden in "het gaan naar het zuiden" met grote plagen wordt getroffen:

(Gen 12:9): הנגבה
naar het zuiden

65

(Gen 12:17): נגעים גדלים
grote plagen

260 = **4 x 65**

Sarai had er belangeloos in toegestemd om omwille van haar man door de farao in diens paleis opgenomen te worden. Te zien zal zijn dat ook in de volgende hoofdstukken van de thora zij middels getalwaarden en onderliggende betekenissen als een zowel geestrijke als liefdevol toegewijde vrouw beschreven wordt.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400